

สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิเคราะห์

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็น และการรับรู้ถึงผลของการนำระบบ RFID มาใช้แทนที่ระบบบาร์โค้ดสำหรับกิจกรรมต่างๆของระบบ Supply Chain ในประเทศไทย ในด้านต่างๆ เช่น การรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบ RFID ที่มีผลต่อองค์กร ความเข้าใจถึงประโยชน์ในด้านต่างๆของระบบ RFID เมื่อเทียบกับระบบบาร์โค้ด การรับรู้ถึงศักยภาพของระบบ RFID เมื่อนำมาใช้กับงานหลักและงานย่อยต่างๆในระบบ Supply Chain การรับรู้ถึงอุปสรรคหลักและอุปสรรคย่อยของการนำระบบ RFID เข้ามาใช้กับระบบ Supply Chain ความคิดเห็นว่าจะนำระบบ RFID เข้ามาใช้ในกิจกรรมใดในระบบ Supply Chain ถึงจะคุ้มค่าต่อการลงทุนมากที่สุด การตัดสินใจเบื้องต้นว่าจะนำระบบ RFID มาประยุกต์ใช้กับระบบ Supply Chain ในองค์กรหรือไม่ ภายในระยะเวลาเท่าใด และความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำระบบ RFID มาประยุกต์ใช้กับระบบ Supply Chain โดยศึกษาในมุมมองของผู้ที่ใช้ระบบบาร์โค้ดในปัจจุบัน ทั้งกลุ่มผู้ให้บริการ (Service Sector) และกลุ่มผู้ผลิตสินค้า (Manufacturing Sector)

ในการศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่เป็น กลุ่มลูกค้าที่ใช้บริการระบบบาร์โค้ดจากบริษัทตัวอย่าง ซึ่งเป็นบริษัทผู้ให้บริการทั้งระบบโดยครอบคลุมถึงฮาร์ดแวร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) เพื่อใช้ในงานที่เกี่ยวข้องกับระบบ Supply Chain ในปัจจุบันจำนวนทั้งหมด 55 ราย โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการ 2 กลุ่มด้วยกัน คือ ผู้ให้บริการ (Service Sector) จำนวน 29 รายและผู้ผลิตสินค้า (Manufacturing Sector) จำนวน 26 ราย ผลการวิเคราะห์กล่าวว่า ผู้ประกอบการเล็งเห็นถึงประโยชน์ของระบบ RFID ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เข้ากับการทำงานปัจจุบันขององค์กร ดังนี้

1. การลดต้นทุนในด้านแรงงาน โดยสามารถลดแรงงานในการป้อนข้อมูลเข้าระบบ และพนักงานที่ทำหน้าที่ Scan Barcode ที่ตัวสินค้า
2. การลดความผิดพลาดในการเก็บข้อมูลต่างๆเข้าสู่ระบบ อันเนื่องมาจากการอาศัยพนักงานเป็นผู้เก็บข้อมูล (Human Error)

3. ความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพในการติดตาม และตรวจสอบการเคลื่อนที่ของสินค้า โดยใช้ RFID Tag ที่ติดที่ตัวสินค้าเป็นตัวบ่งชี้สถานะและตำแหน่งของตัวสินค้านั้นๆ

ส่วนข้อแตกต่างระหว่างระบบบาร์โค้ดและระบบ RFID ที่ผู้ประกอบการเห็นว่าเป็นช่องว่างและจุดอ่อนที่ควรหาเทคโนโลยีใหม่มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้กับการทำงานแบบเดิมซึ่งใช้ระบบบาร์โค้ดอยู่ คือ

1. RFID สามารถติดไว้ที่ตำแหน่งใดของสินค้าก็ได้ ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาในการหาตำแหน่งในการ Scan บาร์โค้ดที่ตัวสินค้า ทำให้
2. RFID มีความถูกต้องแม่นยำในการอ่านมากกว่า

แต่สำหรับส่วนข้อแตกต่างระหว่างระบบบาร์โค้ดและระบบ RFID ที่ทำให้ผู้ประกอบการยังลังเลว่าจะนำระบบ RFID มาใช้ดีหรือไม่ มีดังนี้

1. RFID มีต้นทุนที่สูงอยู่ ซึ่งข้อนี้มีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจนำระบบ RFID เข้ามาใช้ในองค์กร เนื่องจากระบบบาร์โค้ดที่ใช้อยู่แล้วมีราคาต่ำกว่ามากทั้งราคาป้ายสินค้าและอุปกรณ์เครื่องอ่าน
2. RFID ยังคงมีปัญหาในเรื่องของมาตรฐานของย่านความถี่ ไม่เหมือนกับระบบบาร์โค้ดที่มีมาตรฐาน EAN มารองรับ และสามารถใช้ร่วมกันได้ทั่วโลก

ผู้ประกอบการที่ต้องการนำระบบ RFID เข้ามาใช้ต้องการนำไปประยุกต์ใช้ในงานต่างๆ เหล่านี้แทนที่ระบบบาร์โค้ดในปัจจุบัน คือ

1. งานด้านการกระจายสินค้า
2. งานด้านการขนส่ง ในแง่ของการเพิ่มความถูกต้องในการตรวจเช็คสินค้าก่อนการจัดส่ง
3. งานด้านการจัดเก็บ ในแง่ของของการเพิ่มความรวดเร็วในการเช็คความถูกต้องระหว่างช่องจัดเก็บสินค้า และการเพิ่มความถูกต้องในการจัดสินค้า

ทั้งนี้ผู้ประกอบการเห็นว่าเป็นอุปสรรคนำระบบ RFID เข้าไปใช้ในองค์กร คือ

1. เรื่องของต้นทุน คือ การที่ในขณะนี้ราคาป้ายยังสูงอยู่ คือประมาณ 50 เซ็นต์ต่อป้าย และราคาเครื่องอ่านระบบ RFID ยังคงสูงอยู่ด้วยเช่นกัน
2. เรื่องของความเสี่ยงในการที่จะนำระบบ RFID เข้ามาใช้ เนื่องจากปัจจุบันมีผู้ประกอบการน้อยรายที่ใช้ระบบนี้ ทำให้ยังมีทักษะการใช้งานที่ไม่คล่องตัว และยังไม่มียูนิฟอร์มของการใช้งานที่แน่ชัด

3. เรื่องการเตรียมความพร้อมของพนักงาน หรือผู้ใช้งานระบบ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก การที่เทคโนโลยี RFID ยังมีความซับซ้อนอยู่มาก และหากผู้ใช้งานระบบมีความรู้ความเข้าใจต่อวิธีการใช้งานระบบไม่เพียงพอ อาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดขณะใช้งาน ซึ่งทำให้เกิดผลเสียแก่ระบบงานในภายหลังได้
4. เรื่องของมาตรฐาน ซึ่งตอนนี้ยังไม่มีมาตรฐานในการกลางระดับโลกมารองรับเทคโนโลยี RFID ทำให้ผู้ประกอบการเกิดความไม่มั่นใจว่าหากทำการลงทุนติดตั้งระบบในตอนนี้ อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานใหม่ทำให้ต้องลงทุนใหม่อีกรอบ ซึ่งทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายโดยไม่ได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า

ส่วนกิจกรรมในระบบ Supply Chain ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าคุ้มค่าต่อการลงทุนนำระบบ RFID เข้ามาใช้ ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมในคลังสินค้าเป็นหลัก ดังนี้

1. การควบคุมสินค้าคงคลัง
2. การบันทึกตำแหน่งจัดเก็บในคลังสินค้า
3. การตรวจนับสินค้าเป็นรอบ
4. การจัดส่ง

สำหรับความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ผู้ประกอบการเห็นว่า มีส่วนต่อการผลักดันให้มีการนำระบบ RFID เข้ามาใช้แทนที่ระบบบาร์โค้ดสำหรับกิจกรรมต่างๆของระบบ Supply Chain ในประเทศไทย คือ

1. ควรมี Case Study ของการนำมาใช้งานในประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการรายอื่นเล็งเห็นถึงแนวทางในการนำมาประยุกต์ใช้ได้ง่ายขึ้น และกล้าที่จะลงทุนติดตั้งระบบ RFID มากขึ้น
2. ควรกำหนดมาตรฐานให้เป็นที่แน่นอน เพื่อให้ผู้ประกอบการมั่นใจในการที่จะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมารองรับ และสินค้าที่ติด RFID Tag ทั้งหมดสามารถใช้ข้อมูลที่ระบุตัวสินค้านั้นๆร่วมกันทั่วโลก
3. อยากให้ Tag และอุปกรณ์ราคาถูกลงกว่านี้ โดยหวังพึ่งพาทองคักรของรัฐบาลที่จะหาแนวทางในการนำเข้า RFID Tag โดยทำให้ราคาถึงมือผู้ประกอบการต่ำกว่านี้ หรืออีกแนวทางหนึ่งอาจจะสร้างโรงงานผลิต RFID TAG ในประเทศไทย เพื่อให้ลดต้นทุนในการผลิตและการนำเข้า Tag ทำให้ราคาถึงมือผู้ประกอบการแต่ละรายต่ำกว่านี้มาก

หลังจากทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และได้ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้พอสรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าระบบ RFID จะมีประโยชน์กิจกรรมในคลังสินค้าเป็นหลัก ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกิจกรรมต่างๆในคลังสินค้าให้มากยิ่งขึ้น และการลงทุนติดตั้งระบบ RFID ในคลังสินค้าทำให้เกิดความคุ้มค่าต่อการลงทุนมากที่สุดเช่นกัน แต่ยังคงมีอุปสรรคบางประการที่เห็นอย่างชัดเจน ซึ่งก็คือเรื่องของต้นทุนที่ยังคงสูงมาก และไม่มีมาตรฐานที่แน่นอนทำให้เกิดความเสียหายจะนำระบบ RFID มาใช้ในตอนนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาต่อไปยังผู้ประกอบการที่มีนโยบายที่จะนำระบบ RFID มาใช้แทนที่ระบบบาร์โค้ดสำหรับกิจกรรมในคลังสินค้าโดยเฉพาะ โดยทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอีกรายที่เป็นบริษัทผู้ผลิตสินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรม (Industrial Manufacturers) ซึ่งได้ผลสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามดังกล่าว โดยบริษัทผู้ให้ข้อมูลได้นำระบบ RFID เข้ามาใช้ในกิจกรรมในคลังสินค้าต่างๆ เช่น การควบคุมสินค้าคงคลัง การบันทึกตำแหน่งจัดเก็บในคลังสินค้า การตรวจนับสินค้าเป็นรอบ และการเตรียมจัดส่ง เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันบริษัทผู้ให้ข้อมูลได้มีการใช้ Barcode Scanner ร่วมกับการพิมพ์ข้อมูลเข้าระบบ เพื่อบันทึกรายละเอียดในการทำงานแต่ละขั้นตอน ทำให้เกิดปัญหาจากการทำงานดังกล่าวหลายประการ ดังนี้

1. สิ้นเปลืองแรงงานคนในการตรวจนับ รับสินค้า และเบิกจ่ายสินค้า
2. เกิดความผิดพลาดในการบันทึกข้อมูล (Human Error)
3. เกิดความล่าช้าของข้อมูลทำให้ระบบงานอื่นๆล่าช้าตามไปด้วย
4. สิ้นเปลืองพื้นที่ในการจัดเก็บสินค้า เนื่องจากข้อมูลการตัดจ่ายสินค้าไม่ทันสมัย ทำให้ต้องทำการผลิตสินค้าเพื่อคงคลังไว้มาก
5. การจัดส่งเกิดความล่าช้า และผิดพลาดบ่อยครั้ง เนื่องจากอาศัยแรงงานคนในการตรวจเช็ค
6. ในขั้นตอนการทำงานต้องอาศัยหลายขั้นตอน และมีเอกสารกำกับค่อนข้างมาก ทำให้เกิดความผิดพลาด และเกิดความซ้ำซ้อนกันในหลายขั้นตอน

ทางบริษัทผู้ให้ข้อมูลจึงวางแผนว่า หลังจากนำระบบ RFID เข้ามาใช้ จะทำให้ลดขั้นตอนงานต่างๆในคลังสินค้านี้ ดังนี้

1. การค้นหาสินค้าในคลังสินค้าในขั้นตอนของการตัดสินค้า (Picking)
2. การขนสินค้าไปที่พื้นที่สำหรับจัดเตรียมสินค้า (Loading Area)
3. การคัดแยกสินค้า (Sorting)
4. การ Scan ตัดสินค้าก่อนขนสินค้าขึ้นรถขนส่ง

ซึ่งนโยบายในการนำระบบ RFID เข้ามาใช้ สามารถจัดปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นจากการทำงานแบบเดิมให้หมดสิ้นไปได้ ทั้งนี้ผลตอบแทนในรูปของตัวเงินที่ทางบริษัทผู้ให้ข้อมูลได้ทำการศึกษาไว้คือ สามารถลดค่าแรงพนักงาน Scan Barcode และพนักงานที่ทำการ Load สินค้าลงไปได้ และยังสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากการนำพื้นที่เดิมที่เคยใช้สำหรับการจัดเตรียมและคัดแยกสินค้าไปใช้ประโยชน์ในการเก็บสินค้าเพิ่มขึ้นได้อีก นอกจากนี้บริษัทผู้ให้ข้อมูลยังวางแผนที่จะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งจะสามารถคุ้มทุนได้ช่วงประมาณปลายเดือนที่ 4 หลังจากทำการติดตั้งระบบ RFID เสร็จสิ้นแล้ว

จากการศึกษาความเห็นและการรับรู้ของผู้ประกอบการดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบว่ากิจกรรมหลักที่ผู้ประกอบการสนใจจะนำเทคโนโลยี RFID ไปประยุกต์ใช้ คือ กิจกรรมในคลังสินค้า เนื่องจากว่ากิจกรรมในส่วนนี้เป็นหัวใจหลักของระบบ Supply Chain ดังนั้นข้อมูลได้จากงานแต่ละขั้นตอนต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และทันสมัย เพื่อให้การไหลของข้อมูลในระบบ Supply Chain เป็นไปอย่างราบรื่นโดยตลอด แต่เรื่องของต้นทุน และมาตรฐานของเทคโนโลยี RFID นี้ยังคงเป็นอุปสรรคที่ผู้ประกอบการทั้งหลายยังต้องใคร่ครวญให้รอบคอบก่อนจะตัดสินใจลงทุน นอกจากนี้เรื่องของ การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานระบบกับผู้ใช้งานอย่างทั่วถึง ก็เป็นจุดที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญด้วย ดังนั้น จึงต้องอาศัยความช่วยเหลือและร่วมมือจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันให้มีการศึกษาเทคโนโลยีของ RFID อย่างกว้างขวาง และมีการนำมาใช้กันอย่างจริงจังต่อไป

2. ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในกลุ่มผู้ผลิตสินค้า และผู้ให้บริการที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ทำให้สามารถยืนยันคำกล่าวที่ว่าระบบ RFID สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับระบบ Supply Chain ได้ แต่ก็ยังคงมีอุปสรรคต่างๆอยู่บ้างในการที่จะนำระบบ RFID เข้ามาแทนที่ระบบ Barcode ในทันที โดยต้องคำนึงถึงเรื่องของต้นทุน และความเสี่ยงต่างๆ อีกทั้งยังต้องทำการปรับกระบวนการการทำงานบางอย่าง ให้สอดคล้องกับรูปแบบการทำงานที่แตกต่างออกไปจากเดิมอีกด้วย โดยจากการศึกษาข้างต้นได้ทำให้ทราบถึงแนวโน้มของการนำระบบ RFID เข้าไปใช้ในระยะเวลาอันใกล้นี้ ว่าหากเปรียบกับระบบ Barcode ซึ่งต้องใช้เวลาราว 25 ปีกว่าที่ระบบจะสมบูรณ์ และมีมาตรฐานที่แน่นอนมารองรับ จนได้มีการใช้ระบบ Barcode กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันแล้ว สำหรับระบบ RFID เองจะใช้เวลาในการพัฒนาปรับปรุงสั้นกว่านี้มาก เนื่องจากระบบ RFID เองใช้พื้นฐานเดียวกันกับระบบ Barcode ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว จากการศึกษานี้ให้ข้อสังเกตต่างๆ ดังนี้

1. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการนำระบบ RFID เข้าไปใช้ในงานทางด้านคลังสินค้าเป็นหลัก เนื่องจากข้อมูลของการทำงานในส่วนนี้ค่อนข้างมาก และละเอียด อีกทั้งยังมีความสำคัญเปรียบเสมือนเป็นหัวใจของระบบ Supply Chain อีกด้วย ดังนั้น จึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพ และเสริมสร้างความรู้ให้ผู้ประกอบการทั้งหลายได้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้งานระบบ RFID เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่องานทางด้านคลังสินค้ามากที่สุด

2. ผู้ประกอบการที่อยู่ในกลุ่มผู้ผลิตสินค้า ให้ความสำคัญในเรื่องของการลดความผิดพลาดของพนักงานในคลังสินค้า ในเรื่องของการบันทึกข้อมูลต่างๆเข้าสู่ระบบเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ เนื่องมาจากการที่ในงานการผลิตสินค้า และจัดเก็บต้องอาศัยพนักงานในบันทึกข้อมูลต่างๆ เป็นอย่างมาก ซึ่งผู้ประกอบการบางรายเห็นด้วยที่จะยกเลิกการจ้างงานพนักงานเลข หากระบบ RFID สามารถแทนที่การบันทึกข้อมูลด้วยมือได้อย่างถูกต้อง 100% และต้องมีต้นทุนที่เหมาะสม และมีมาตรฐานที่แน่นอนมารองรับ หากแต่ผู้ประกอบการบางรายยังคงยืนยันว่า อยากรู้ก็ตามยังคงต้องมีพนักงานทำงานอยู่เช่นเดิม และจะนำระบบ RFID เข้ามาใช้ร่วมกันไป โดยให้พนักงานดังกล่าวที่เดิมเคยบันทึกข้อมูลด้วยมือ เปลี่ยนมาใช้ระบบ RFID แทน ดังนั้น จึงควรมุ่งเน้นในเรื่องของการให้ความรู้ความเข้าใจในระบบ RFID และการปรับกระบวนการทำงานเดิมให้รองรับการนำระบบ RFID เข้ามาใช้ ไม่ว่าจะนำมาแทนที่ระบบเดิมเลย หรือนำมาใช้ร่วมกันก็ตาม

3. ผู้ประกอบการที่อยู่ในกลุ่มผู้ให้บริการมีความสนใจในการนำระบบ RFID เข้ามาใช้ในงานด้านต่างๆมากกว่าผู้ประกอบการที่อยู่ในกลุ่มผู้ผลิตสินค้า เนื่องด้วยเหตุผลที่ผู้ให้บริการเองไม่จำเป็นต้องลงทุนในการซื้อ RFID Tag เข้ามาติดที่ตัวสินค้า หากแต่นำ RFID Tag ที่ผู้ผลิตสินค้าติดมากับสินค้าอยู่แล้วมาใช้งานต่อ ทำให้เกิดความสะดวกคล่องตัวทั้งในด้านการปรับกระบวนการทำงาน และในเรื่องของต้นทุนที่น้อยกว่าอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับต้นทุนของผู้ผลิตสินค้า แต่หากผู้ผลิตสินค้าไม่สามารถนำระบบ RFID เข้ามาใช้ได้ อาจจะต้องด้วยเหตุผลของต้นทุนที่สูง หรือต้องเปลี่ยนกระบวนการทำงานใหม่ก็ตาม ก็จะส่งผลกระทบต่อด้านของผู้ให้บริการ ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีความต้องการใช้ระบบ RFID มากกว่า แต่ผู้ผลิตสินค้าไม่ให้ความร่วมมือในการเริ่มใช้ก่อน ก็ทำให้ไม่สามารถนำระบบ RFID เข้ามาใช้ได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงต้องให้ความสำคัญกับการนำระบบ RFID เข้ามาใช้ตั้งแต่ต้นทางคือด้านของผู้ผลิตสินค้าให้มากที่สุด โดยผลักดันให้ผู้ผลิตสินค้าเล็งเห็นถึงประโยชน์ที่แท้จริงของการนำระบบ RFID เข้ามาใช้ และหาทางจัดอุปสรรคในเรื่องของต้นทุนที่ยังคงสูงมากออกไปด้วย

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีในการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป ดังนี้

1. การศึกษาความคิดเห็น และการรับรู้ถึงผลของการนำระบบ RFID มาใช้แทนที่ระบบบาร์โค้ดสำหรับกิจกรรมต่างๆของระบบ Supply Chain ในประเทศไทย ควรขยายผลไปยัง

ประชากรเป้าหมายอื่น โดยศึกษากลุ่มลูกค้าที่ใช้บริการระบบบาร์โค้ดจากบริษัทตัวอย่างรายอื่นๆ และนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ถึงผลของการนำระบบ RFID เข้าไปใช้ดังกล่าว และนำผลที่ได้นั้นมาวิเคราะห์หาแนวทางในการปรับกระบวนการทำงาน และความพร้อมของพนักงานในแผนกต่างๆที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน เพื่อนำไปสู่ความเป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับรองรับการนำระบบ RFID เข้ามาใช้ในองค์กรต่อไป

2. การศึกษาความคิดเห็น และการรับรู้ถึงผลของการนำระบบ RFID มาใช้แทนที่ระบบบาร์โค้ดสำหรับกิจกรรมต่างๆของระบบ Supply Chain ในประเทศไทย ควรขยายผลไปยังประชากรเป้าหมายอื่น โดยศึกษากลุ่มองค์กรที่ยังไม่เคยใช้ระบบบาร์โค้ดมาก่อน และวิเคราะห์ว่ากลุ่มองค์กรดังกล่าวมีความคิดเห็น ความรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบ RFID และมีแนวทางที่จะนำระบบ RFID เข้าไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมต่างๆในองค์กรอย่างไร โดยนำไปเปรียบเทียบกับกลุ่มองค์กรที่มีการใช้ระบบบาร์โค้ดอยู่แล้ว เพื่อศึกษาหาแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สอดคล้องกันทั้งสองกลุ่มในการที่จะนำระบบ RFID เข้ามาประยุกต์ใช้ ทั้งนี้เพราะเนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยยังมีองค์กรที่ยังไม่มีการนำระบบบาร์โค้ดเข้ามาใช้อยู่เป็นจำนวนมาก

3. ควรทำการศึกษาถึงจุดคุ้มทุนของระบบ RFID เพื่อหาว่าองค์กรขนาดใด มีเงินลงทุนเป็นเท่าไร หรือมีผลประกอบการเป็นอย่างไร ถึงจะเหมาะสมที่จะนำระบบ RFID เข้ามาติดตั้ง เพราะเนื่องจากต้นทุนที่สูง อาจทำให้ผู้ประกอบการรายเล็กหรือผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคราคาไม่สูงนัก ไม่เหมาะกับการลงทุนนำระบบ RFID มาใช้ เป็นต้น

4. ควรทำการศึกษาในเชิงลึก ถึงความเหมาะสมของประเภทของผู้ประกอบการกับการนำระบบ RFID เข้ามาใช้ โดยพิจารณาถึงตัวสินค้าที่ผู้ประกอบการจะนำระบบ RFID เข้ามาควบคุมว่ามีความคุ้มค่าต่อต้นทุนของระบบ RFID หรือไม่ เช่น พิจารณาถึงประเภทของสินค้า (Product Type) ราคาต่อหน่วยของสินค้า (Unit Price) จำนวนการผลิตในแต่ละครั้ง (Product Volume) และปัจจัยด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถชี้ชัดได้ว่าอุตสาหกรรมประเภทใดที่เหมาะสมต่อการลงทุนในระบบ RFID และอุตสาหกรรมใดไม่ควรที่จะนำระบบ RFID เข้ามาใช้

5. ควรนำกรณีศึกษาในต่างประเทศมาทำการศึกษาต่อ และเปรียบเทียบกับกรณีศึกษาในประเทศไทย เพื่อหาความเหมือนและแตกต่างกันระหว่างกระบวนการทำงานในปัจจุบัน การรับรู้ถึงประโยชน์ของการนำระบบ RFID เข้ามาประยุกต์ใช้แทนระบบบาร์โค้ดเดิม และหาแนวทางการปรับปรุงกระบวนการทำงานในปัจจุบันและความพร้อมของพนักงาน ให้สอดคล้องกับองค์กรในต่างประเทศ เพื่อให้การนำระบบ RFID เข้ามาใช้เป็นมาตรฐานเดียวกันและได้รับการยอมรับจากทั่วโลกเช่นกัน

6. ทำการสัมภาษณ์บุคคลที่ทำงานในภาครัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนและผลักดันการนำระบบ RFID มาใช้กับกิจกรรมต่างๆของระบบ Supply Chain ในประเทศไทย โดยสอบถามเกี่ยวกับแนวทางนโยบาย แผนงาน และวิธีการจัดเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรต่างๆในการที่จะนำระบบ RFID เข้ามาประยุกต์ใช้

7. สืบเนื่องจากผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า อุปสรรคสำคัญของการนำระบบ RFID เข้ามาประยุกต์ใช้ในองค์กรคือการที่ราคา RFID Tag มีราคาสูงมาก ทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการสูงขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาต่อไปถึงความเป็นไปได้ในการทำให้ราคา Tag ถูกลง เช่น ศึกษาความเป็นไปได้ในการตั้งโรงงานผลิต RFID Tag ในเมืองไทย โดย Tag ดังกล่าวต้องสามารถรองรับมาตรฐาน UHF 920-925 MHz ตามที่กองกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประกาศไว้ ทั้งนี้เพื่อลดต้นทุนราคา Tag ทำให้ผู้ประกอบการสนใจที่จะนำระบบ RFID เข้ามาใช้ในกิจกรรมต่างๆในองค์กรของตนเองมากขึ้น